

מסורת הש"ס

א) נלקמן מו: ביה לנ:
ב) חולין ד: א) תוספתא שבת
ג) י"ב ב"מ ב"מ,
ד) כ"י ב"מ ב"מ,
ה) חולין טו,
ו) כ"י ב"מ ב"מ,
ז) נב"מ"ש חו"ס ימות קח: ד"ה אמר רבי מנחם דה"י רבנא: הכה רבי הונא ע"ש,
ח) דבור וז ש"ך לעיל במשנה(ט, ו) תנור"ה אלא,
י) ש"ך לעמוד הקודם,
יא) נלקמן קי: ו) נב"ש לא מלא מקומו אלא בשאלות פ' ושלח הכיור הר"ש פ"ק ב"מ מללין רס"ט ועבור ובי' סימן מרעז,

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה מטלטלין וכו' לאישתמושי ביה להדיא:
ב) חו"ס ד"ה ד"ע טלטול וכו' אצל המזרח נעשה בסיס לדבר המזרח והכל חשיב כשבת מדרבי שמואל דאפילו מניח דבר שדעתו ליטלו בשבת ולא להניחו כל השבת חשוב כשבת פי ה"ה לדמנר:
ג) גליון הש"ס
חו"ס ד"ה רבינ' בו אפילו מניח חשיב כשבת פי חו"ס ד"ה דמנר. ע"י לקמן דף גא ע"ה חו"ס ד"ה א"ו שטמן: בא"ד דהבא עיקר: ע"י לעיל דף לו ע"ה חו"ס ד"ה מפי שמו: בא"ד חזו ד"ה לא דרבי' לה רבינ' ד"ה ע"י מנחת דף ט ע"ה חו"ס ד"ה חסר ה"ה. ע"ה דף ט ע"ה חו"ס ד"ה לאמרי: חו"ס ד"ה שיהיה בו דומיא בהוצאות. לעיל דף לו ע"ה:

מוסף רש"י

מותר השמן שבנר. נר קרוי"ל. מותר השמן שבנר. כל כנרת. שכן שנינו להלקות את נר על שנת נכבה. המורה י"ב מה שמוקף האסור (ב"צה ד:). מטלטלין נר הדליק. של המעלה. נר של חסר וכשהוא חסר חזי למרימי ביה פירי, אבל לא ישן. דמוקף לא חתמת מילאם. שדעת קלה בו (וחזין י"ד). כל הנרות של מחבת מטלטלין. דכל מחבת לא מאלין אפילו נשנים, נתון על נחשם ויפול נסן. חזון מן הנר שהדליק בו באותה שבת. שהיה נר דולק בו בין השמאות. דמוקף מחמת אסור, אסור לנפול הנה, נאמר גם הוא לנטול, ויון שדוקא לנן השמאות הוקפה לכל (ה"ה טו: א:).

רב נסים גאון

אמר ר' זירא פמוט שהדליקו עליו אשורת שבת לדברי המהיר אומר לדברי האוסר מתיר. פמוט מין מנורה ויש לה קנה אחד, ובמנחות בפרק הקומקא את המנחה (דף כח) כשאומר על דרך קישור ואינא גמי באה וזב באה קניא אינא באה וזב באה קניא. ה"ה השבוי ההוא פמוט מיקרי. והפמוט שהוכיח ר' זורא בשבועה זו נחשת היא וחדש ואינו נמאס, ואם הדליקו עליו נר באותו שבת הרי הוא מוקפה מחמת אסור ולפי

אי לא שריס ליה וכו'. אצל במוטל לחמה לא שרי: **מתני' מטלטלין נר חדש.** שאינו מאוס וחזי לאישתמושי **א)** להדיא שלא דלק בו נר מעולם: **אצל לא ישן.** דמוקפה מחמת מיאוס הוא: **גמ' חוץ מן הנר שהדליקו.** ואף על גב שזכה אסור דלית ליה לרבי מאיר מוקפה מחמת אסור ולית ליה מוקפה מחמת מיאוס: **ה) חוץ מן הנר הדולק בשבת.** צדור שהוא דולק אסור שמה יכזה **הנר: עששים.** כוס גדול של זכוכית שקורין **לנפ"א:** לא **זיוס** ממקומן. ואפי' כזה הנר ולקמן מפרש טעמא: **מן הנר הכזה.** דכיון דכזה והולך לא מחייב מו משום מכזה: **כזה אין לא כזה לא.** דלא שמעינן ליה לרבי שמעון דשרי במתני' אלא מותר שמן צננר ושקערה דשמעט לאחר שזכה: **מאי אצל.** מדקאמר אצל מכלל דננר מותר: **צוותא.** לדעתיה עליה מצנע"י סבר שיכלה השמן מהר ואשתמש ננר לכשיכזה: **אצל הני.** לא אסיק אדעתיה שיכבו כל היום: **ור' שמעון מחיר.** וקערה נפישא. קשיא קערה אקערה: **דומיא דנר.** קתני לה דוותרא: **פמוט.** מנורה של מחמת ואינה מוקפה: **לדברי המהיר.** ר' מאיר המתיר ננר ישן: **אוסר.** כהאי דמוקפה מחמת אסור דקתני לעיל חוץ מן הנר שהדליקו בו בשבת: **לדברי האוסר.** רבי יהודה האוסר ננר ישן של חרס התם הוא דמאיס **אצל** הכא שרי ולית ליה מוקפה מחמת אסור: **נר של מחבת לא מאיס כגון של נחשת דלא בלע:** **שיחיה למעות.** מיתסרא כזומנה צעלמא ואע"פ שלא הניח עליה מעולם: **מטלטלין נר חדש.** והא רבי יהודה קאמר לה דלית ליה מוקפה. אלמא לא מיתסר כזומנה מדקאמר אצל לא ישן ולא קתני אצל לא המיוחד לכך: הניח

מותר למימרא דרבי יהודה מוקצה מחמת מיאוס אית ליה מוקצה מחמת אסור לית ליה והתניא **א)** ר' יהודה אומר כל הנרות של מחבת מטלטלין חוץ מן הנר שהדליקו בו **ב) בשבת** אלא אי איתמר הכי איתמר א"ר זירא פמוט שהדליקו עליו בשבת **ד) אסור** לא הדליקו עליו **ד) מותר:** אמר **ר' יהודה** א"ר משה שיהיה למעות א